

SEKCJA 2 – LODOWISKO

CHARAKTERYSTYKA – Hokej na lodzie rozgrywany jest na wyznaczonej powierzchni z lodu z oznaczeniami właściwymi do reguł gry. Lodowisko musi spełniać warunki dla rozgrywania gry w sposób sprawiedliwy i bezpieczny dla zawodników i przygotowane w sposób biorący pod uwagę bezpieczeństwo widzów, którego znaczenie jest najważniejsze. Jedyne dozwolone oznaczenia na lodowisku opisane są w niniejszych przepisach oraz w Regulacjach Marketingowych IIHF.

Wytyczne dotyczące obiektu oraz niezbędnego wyposażenia obiektu opisane są w odpowiednich instrukcjach.

ARTYKUŁ 8 – POWIERZCHNIA LODU/PRZYGOTOWANIE DO GRY

- i. Hokej na lodzie rozgrywany jest na białej powierzchni z lodu nazywanej lodowiskiem. Wyznaczeni do prowadzenia meczu sędziowie na lodzie oceniają jakość lodowiska czy „nadaje się do gry”.
- ii. Lodowisko musi być przygotowane za pomocą wody oraz środków chemicznych, posiadać jednakową strukturę na całej powierzchni oraz być zamrożone za pomocą systemu chłodzenia w celu zapewnienia stabilnej temperatury i gęstości lub zamrożone w sposób naturalny.
- iii. Jeśli przed lub podczas gry jakikolwiek fragment lodowiska ulega zniszczeniu, sędziowie na lodzie muszą natychmiast przerwać grę, a powstałe uszkodzenia muszą zostać naprawione przed wznowieniem gry.
- iv. Jeśli naprawa nadmiernie opóźnia rozpoczęcie gry, sędzia główny może odesłać drużyny do szatni do momentu, aż lodowisko zostanie przystosowane do dalszego rozgrywania meczu. Jeżeli problem nie może zostać rozwiązany w krótkim czasie, lub jakikolwiek fragment lodowiska nie nadaje się do rozegrania meczu w sposób bezpieczny, sędzia główny ma prawo do przełożenia rozpoczęcia meczu do momentu aż lodowisko przystosowane zostanie do bezpiecznego rozgrywania meczu.
- v. Jeśli opóźnienie wystąpi w ostatnich pięciu minutach tercji, sędzia główny może wysłać drużyny do szatni i natychmiast zarządzić przerwę między tercjami. Pozostały czas do zakończenia tercji zostanie rozegrany po naprawie uszkodzeń i przygotowaniu lodowiska oraz po upływie obowiązującego czasu przerwy. Gdy gra zostanie wznowiona drużyny pozostaną po tej samej stronie lodowiska, jak przed przerwaniem gry, a po zakończeniu tercji drużyny natychmiast zmienią swoje strony i bez opóźnienia rozpoczną następną tercję.
- vi. Jeżeli lodowisko jest pokryte mgłą lub innymi oparami, sędzia główny nie wznowi gry do momentu aż widoczność na lodowisku będzie wystarczająca do rozegrania meczu w sposób bezpieczny dla zawodników oraz widzów.

ARTYKUŁ 9 – ŁAWKI GRACZY

- i. Pomimo tego, że ławki graczy nie są częścią powierzchni z lodu, zaliczane są do lodowiska i podlegają wszystkim przepisom odnoszącym się do powierzchni z lodu.

Rysunek lodowiska!

- ii. Na ławkach graczy mogą przebywać tylko przebrani zawodnicy oraz nie więcej niż 8 oficjeli drużyny.
- iii. Ławki obu drużyn muszą być tego samego wymiaru oraz jakości i zapewniać drużynom te same warunki.
- iv. Każda z ławek graczy musi się zaczynać 2 metry (6' 6 ¾") od czerwonej linii środkowej i mieć 10 (32' 9¾") metrów długości oraz 1,5 metra głębokości (5').

- v. Każda z ławek graczy musi posiadać dwoje drzwi, po jednym na każdym końcu ławki.
- vi. Ławki graczy muszą być umieszczone po jednej stronie lodowiska, naprzeciwko odpowiednich ławek kar oraz ławki sekretarza zawodów.
- vii. Drużyny muszą korzystać z tych samych ławek przez cały czas trwania meczu.
- viii. Ławki graczy muszą być oddzielone ze wszystkich trzech stron od kibiców, tylko jedna część może pozostać otwarta i stanowić bezpośrednie wejście na lód dla graczy. Wyznaczona drużyna gospodarzy ma prawo do wyboru ławki graczy, którą będzie zajmowała.

ARTYKUŁ 10 – ŁAWKI KAR

- i. Ławki kar, jedna dla każdej drużyny, muszą znajdować się po tej samej stronie, co ławka sekretarza zawodów i naprzeciwko odpowiednich ławek graczy każdej z drużyn. Obie ławki kar muszą być tego samego wymiaru oraz jakości i zapewniać drużynom te same warunki.
- ii. Drużyny muszą używać ławek kar naprzeciwko swoich ławek graczy przez cały czas trwania meczu.
- iii. Każda ławka kar musi posiadać wyłącznie drzwi do wejścia i wyjścia, które otwierane są tylko przez sędziego kar.
- iv. Tylko sędzia kar, ukarani gracze z pola oraz pozostali wyznaczeni sędziowie mogą wchodzić na ławkę kar.
- v. Obie ławki kar muszą znajdować się w strefie neutralnej.

ARTYKUŁ 11 – PRZEDMIOTY NA LODZIE

- i. Powierzchnia lodowiska przeznaczona jest wyłącznie dla graczy oraz sędziów. Jakikolwiek inne przedmioty na lodzie z wyjątkiem krążka, nienależące bezpośrednio do nich, niebędące ich wyposażeniem są surowo zabronione. Możliwość spowodowania w jakikolwiek sposób kontuzji grających spowoduje natychmiastową przerwę w grze. Wznowienie akcji meczowej nastąpi po całkowitym oczyszczeniu lodowiska z tych przedmiotów.

ARTYKUŁ 12 – STANDARDOWE WYMIARY LODOWISKA

- i. Dla najwyższego poziomu rozgrywek pod egidą IIHF zalecane wymiary lodowiska to 60 metrów (197') długości oraz 25-30 metrów (82'-98'5") szerokości.
- ii. Narożniki lodowiska muszą być zaokrąglone łukiem o promieniu od 7 do 8,5 metra (23'-28').
- iii. W krajach, w których standardy określone w artykułach 12-i oraz 12-ii są niemożliwe do spełnienia dopuszczalne są inne wymiary, jeżeli zostały zatwierdzone przez IIHF przed rozpoczęciem turnieju lub meczu.

ARTYKUŁ 13 – BANDY LODOWISKA

- i. Lodowisko musi być obudowane elementami zwanymi bandami, które wykonane są z drewna lub materiałów z tworzyw sztucznych pomalowanych na biało.
- ii. Szczeliny pomiędzy elementami tworzącymi bandy nie mogą wynosić więcej niż 3 mm (1/8").
- iii. Bandy powinny zostać wykonane w taki sposób, że powierzchnia zwrócona w kierunku lodowiska powinna być gładka i nie posiadać żadnych dodatkowych elementów stanowiących przeszkody, mogące powodować kontuzje graczy lub w sposób nienaturalny zmieniać tor lotu krążka.
- iv. Wysokość band powinna wynosić 107 cm (42") od powierzchni lodu.
- v. Do dolnej części band wokół całego obwodu, powinna być przymocowana „taśma odbojowa” w kolorze żółtym. Wysokość taśmy powinna wynosić 15 - 25 cm (6" - 10"), mierząc od powierzchni lodu.

- vi. Na powierzchni bandy wokół całego obwodu powinna być przymocowana niebieska listwa, która wyznacza gdzie kończą się bandy, a zaczynają szyby ochronne. Listwa powinna znajdować się na wysokości 110 cm (43 5/16") licząc od betonowej powierzchni pod powierzchnią lodu.

ARTYKUŁ 14 – SZYBY OCHRONNE

Rysunek

- i. Szyby wykonane z pleksiglasu lub z podobnego materiału akrylowego o grubości 12 mm – 15 mm (½" – 5/8") powinny być przejrzyste i o wysokiej wytrzymałości, muszą być przymocowane do górnej listwy bandy. Szyby muszą być wyrównane za pomocą słupków, które zapewniają elastyczność konstrukcji. Jest to obowiązkowe wyposażenie dla imprez pod egidą IIHF.
- ii. Szyby ochronne muszą mieć 2,4 m (7' 10 ½") wysokości za bramkami i rozciągać się na 4 (13' 1 ½") m od linii uwolnienia w stronę linii niebieskiej. Szyby ochronne muszą mieć wysokość 1,8 m (5' 11") wzdłuż band bocznych z wyłączeniem ławek graczy.
- iii. Nie zezwala się na mocowanie szyb ochronnych wzdłuż ławek graczy, ale szyby ochronne o wysokości określonej w artykule 14-ii muszą znajdować się za ławkami oraz po obu stronach ławek graczy oraz boksów kar. Kiedy szyby ochronne łączą się z bandami muszą być zabezpieczone ochronną wyściółką na całej wysokości.
- iv. Mocowania do szyb ochronnych oraz jakiegokolwiek mocowania do band muszą znajdować się po zewnętrznej stronie lodowiska.
- v. Szerokość szczelin pomiędzy szybami ochronnymi nie może wynosić więcej niż 5 mm (3/16").
- vi. Nie zezwala się na jakiegokolwiek otwory w szybach ochronnych na całej powierzchni szyb ochronnych z wyjątkiem okrągłego otworu o średnicy 10 cm (4") naprzeciw ławki sekretarza zawodów.
- vii. Szyby ochronne muszą być mocowane w taki sposób, że pojedyncza szyba może zostać wymieniona bez naruszania pozostałych.

ARTYKUŁ 15 – SIATKI OCHRONNE

- i. Siatki ochronne o odpowiedniej wysokości muszą być zamocowane ponad szybami w strefach końcowych poza obiema bramkami i powinny rozciągać się nad lodowiskiem minimum do miejsca styku linii uwolnienia z bandami.
- ii. Siatki ochronne poza obiema bramkami są obowiązkowym wyposażeniem dla imprez organizowanych przez IIHF.

ARTYKUŁ 16 – DRZWI

- i. Wszystkie drzwi umożliwiające wejście na lodowisko muszą otwierać się na zewnątrz lodowiska, w kierunku trybun.
- ii. Szczeliny pomiędzy drzwiami i bandą nie mogą być większe niż 5 mm (3/16").

ARTYKUŁ 17 – OZNACZENIE LODOWISKA / STREFY

- i. Powierzchnia lodu musi być podzielona wzdłuż przez pięć linii, które rozciągają się w poprzek lodowiska i na bandach do wysokości niebieskiej listwy: linia uwolnienia, linia niebieska, czerwona linia środkowa, linia niebieska, linia uwolnienia.
- ii. Trzy linie (środkowa oraz dwie niebieskie) wyznaczają strefy lodowiska: strefa obrony, strefa neutralna oraz strefa ataku. Strefy wyznaczone są w następujący sposób: od linii uwolnienia do linii niebieskiej, od linii niebieskiej do linii niebieskiej, od linii niebieskiej do linii uwolnienia mierzone od środka każdej linii.
- iii. Linia środkowa dzieli lodowisko dokładnie na dwie równe części. Linia musi mieć 30 cm (12") szerokości i rozciągać się w poprzek całej tafli oraz być wyznaczona na bandach do

- wysokości niebieskiej listwy. W przypadku reklam występujących na bandach linia musi być wyznaczona minimum na żółtej taśmie odbojowej.
- iv. Dwie linie uwolnienia muszą być wyznaczone 4 metry (13' 1 ½") mierząc od odcinków prostych (niezaokrąglonych) band na obu końcach lodowiska i muszą mieć 5 cm (2") szerokości.
 - v. Linie niebieskie muszą być wyznaczone 22,86 m (75') mierząc od odcinków prostych (niezaokrąglonych) band na obu końcach lodowiska i muszą mieć 30 cm (12") szerokości. Linie muszą rozciągać się w poprzek całego lodowiska oraz być wyznaczone na bandach do wysokości niebieskiej listwy. W przypadku reklam występujących na bandach linia musi być wyznaczona na żółtej taśmie odbojowej.
 - vi. Na lodowiskach odkrytych /niezadaszonych wszystkie linie muszą mieć 5 cm (2") szerokości.

Rysunek Lodowiska

ARTYKUŁ 18 – OZNACZENIE LODOWISKA/ KOŁA I PUNKTY WZNOWIEŃ

- i. Na powierzchni z lodu wyznaczone musi być 9 punktów wznowień. Tylko na tych punktach sędziowie poprzez rzut krążka rozpoczynają akcję meczową.
- ii. Wszystkie punkty wznowień muszą być czerwone z wyjątkiem punktu wznowień na środku lodowiska, który musi być niebieski.
- iii. Okrągły punkt o średnicy 30 cm (12") musi być wyznaczony dokładnie na środku tafli lodowiska. Z tego punktu linią koloru niebieskiego o szerokości 5cm (2") wyznacza się okrąg o promieniu 4,5m (14' 9 ¼"). Stanowi on środkowy okrąg wznowień.
- iv. Cztery punkty wznowień o średnicy 60 cm (24") muszą być wyznaczone w strefie neutralnej. Przy każdej linii niebieskiej w odległości 1,5m (5') muszą być wyznaczone dwa punkty wznowień. Punkty wznowień wyznaczone są na wyobraźalnej linii biegnącej od środka obu linii uwolnienia poprzez środki punktów wznowień w strefach końcowych.
- v. Cztery punkty wznowień o średnicy 60 cm (24") oraz okręgi wyznaczone przez czerwoną linią o szerokości 5 cm (2") i promieniu 4,5 m (14' 9 ¼") mierzonym ze środka punktu muszą zostać wyznaczone na lodowisku w obu strefach końcowych i po obu stronach każdej bramki. Po każdej stronie punktu wznowień musi być wyznaczone podwójne „L”.

RYSUNEK OKRĘGU Z PUNKTEM

- vi. Położenie punktów wznowień w strefie końcowej określone jest poprzez wyznaczenie punktu znajdującego się 6 metrów (19' 8 ½") od każdej linii uwolnienia w stronę środka lodowiska. Równoległe do wyobraźalnej linii łączącej środki linii uwolnień wyznacza się dwa punkty w odległości 7 metrów (23') po obu stronach linii. Każdy punkt stanowi środek końcowego punktu wznowień.

RYSUNKI PUNKT I KOŁO

ARTYKUŁ 19 – OZNACZENIE LODOWISKA/ POLA BRAMKOWE ORAZ POLE SĘDZIOWSKIE

- i. Na lodowisku wyznaczone są trzy pola: po jednym polu dla bramkarza przed każdą z bramek oraz jedno pole przy bandzie przed ławką sekretarza zawodów przeznaczone dla sędziów na lodzie.
- ii. Czerwone pole przeznaczone dla sędziów musi być wyznaczone na lodzi przy pomocy półokręgu linią o szerokości 5 cm (2") i promieniu 3,0 m (9' 10") bezpośrednio przed ławką sekretarza zawodów. Graczom nie zezwala się na wjazd do pola sędziowskiego podczas przerwy w grze, kiedy sędziowie konsultują swoje decyzje lub raportują do sędziów funkcyjnych.

RYSUNEK

- iii. Przed każdą z bramek wyznacza się pole bramkowe za pomocą czerwonej linii o szerokości 5cm (2").
- iv. Pole bramkowe musi być pomalowane na kolor jasnoniebieski, lecz powierzchnia za linią bramkową do tylnej części bramki musi być biała.
- v. Pole bramkowe określone jest za pomocą **3D** przestrzeni ograniczonej liniami pola bramkowego do wysokości poprzeczki.
- vi. Pole bramkowe musi zostać wyznaczone za pomocą wytycznych:
 1. Czerwone półkole o promieniu 180 cm (71") i szerokości linii 5 cm (2") musi zostać wyznaczone przy założeniu, że środkiem półokręgu jest środek linii bramkowej;
 2. Czerwone znaczniki w kształcie „L” o długości 15 cm (6") dla każdego boku muszą być wyznaczone w każdej z dwóch przednich części pola bramkowego;
 3. Położenie elementów w kształcie litery „L” określa się za pomocą wykreślenia wyobraźalnej linii o długości 122 cm (48") mierzonej od linii bramkowej w kierunku krawędzi półokręgu.
- vii. Wymiary wszystkich pól muszą być mierzone do końca zewnętrznej krawędzi linii wyznaczającej półkole w taki sposób, że cała linia wyznaczająca pole jest częścią pola.

RYSUNEK

ARTYKUŁ 20 – BRAMKA

- i. Każde lodowisko musi być wyposażone w dwie bramki, po jednej na każdym końcu lodowiska.
- ii. Bramka składa się z konstrukcji oraz siatki.
- iii. Otwarta część bramki musi być skierowana w stronę środka lodowiska.
- iv. Bramki muszą znajdować się w każdym z końców dokładnie na środku linii uwolnienia oraz muszą być zainstalowane w taki sposób, aby pozostały stabilne podczas toczącej się gry. Dla rozgrywek najwyższych kategorii pod egidą IIHF, wymagane są elastyczne kołki utrzymujące bramkę w miejscu, które w przypadku nagłego kontaktu, pozwolą bramce wyskoczyć z wywierconych w lodzie otworów. Otwory na kołki mocujące muszą znajdować się dokładnie na linii uwolnienia.
- v. Słupki muszą mieć wymiar 1,22 m (4') wysokości mierzonej od powierzchni lodu oraz być rozstawione od siebie w odległości 1,83m (6') (mierzone od wewnątrz). Słupki oraz poprzeczka muszą być wykonane ze stalowych okrągłych elementów o średnicy 5 cm (2") i muszą być pomalowane na kolor czerwony.
- vi. Słupki oraz poprzeczka muszą zostać uzupełnione białymi wspornikami znajdującymi się wewnątrz bramki u jej podstawy oraz na wysokości poprzeczki tak, aby utrzymywały siatkę, najgłębszy punkt wsporników musi znajdować się w przedziale 0,60-1,12m (2' – 3'8") w kierunku band końcowych.
- vii. Siatki bramkowe, wykonane z nylonowych sznurów koloru białego, muszą być zamocowane na całej powierzchni bramki w taki sposób, aby wpadający krążek w niej pozostał i nie miał możliwości dostania się do bramki w inny sposób niż od przodu.
- viii. Sędziowie na lodzie mają obowiązek sprawdzić przed każdą tercją lub dogrywką siatki bramkowe. Jeżeli znajdą jakiegokolwiek uszkodzenia, gra nie może rozpocząć się do momentu naprawienia usterek.
- ix. Wewnątrz wsporniki bramki koloru białego, z wyłączeniem słupków oraz poprzeczki, muszą być pokryte białym materiałem wyścielającym. Wyścielenie podstawy ramy bramki musi zaczynać się w odległości nie mniejszej niż 10 cm (4") od słupków w kierunku do wewnątrz bramki i muszą być mocowane w taki sposób, aby krążek mógł całym obwodem przekroczyć linię bramkową.